

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-14C/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520203433
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7520203433.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v spore žalobcu: A. B. C., D., nar. X.X.XXXX, bytom E., F. XXX, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Thurzova 3367/6A, adresa na doručovanie A. XX, G., IČO: 47 231 785 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 494,80 eur s príslušenstvom a finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu 494,80 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 494,80 eur od 20.6.2020 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie v peniazoch vo výške 100,00 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenie sumy 494,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 494,80 eur od 20.6.2020 až do zaplatenia, ako aj primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania.

2. Žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 1.3.2020 na ceste č.3358 v smere na Zlatú Idku nastala škodová udalosť, ktorá spočívala v tom, že od osobného motorového vozidla Nissan Navara EČV: G. bol spod kola už označeného osobného motorové vozidla Nissan Navara odmrštený kameň, ktorý poškodil čelné sklo osobného motorového vozidla Škoda Octavia Combi Scout, EČV: G., ktorého vlastníkom je žalobca. Poisťovňou, ktorá poskytovala povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu z prevádzky osobného motorového vozidla Nissan Navara je žalovaná. Škodová poistná udalosť bola u žalovaného riadne nahlásená a vodič vozidla Nissan H. B. I. uznal, že je škodcom. Vlastníkom vozidla Nissan Navara je obchodná spoločnosť TIRIOS s.r.o., Rudník 204, v ktorej je B. I. spoločníkom a konateľom v tejto obchodnej spoločnosti. Autorizovaný servis Moris Slovakia, s.r.o. faktúrou č. 21159806 zo dňa 5.6.2020 vyčíslil náklady na výmenu a opravu čelného skla na osobnom motorovom vozidle žalobcu v sume 494,80 eur. Túto sumu žalovaný odmietol uhradiť z dôvodu, že odmrštenie kameňa spod kolies vozidla nepovažoval za prevádzku motorového vozidla a že vodič vozidla Nissan Navara si nemohol byť vedomý, že práve spod kolies ním riadeného vozidla došlo k odskočeniu skalky, ktorá údajne poškodila čelné sklo vozidla žalobcu. Priznanie vodiča vozidla Nissan Navara k zavineniu škody považoval žalovaný iba za reprodukované tvrdenie. Keďže žalovaný odmietol nahradiť škodu vzniknutú na osobnom motorovom vozidle žalobcu, žalobca musel náklady spojené s výmenou čelného

skla vo výške 494,80 eur zaplatiť, pričom žalobca plnil namiesto žalovaného za to, čo mal z dôvodu povinného zákonného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu z prevádzky motorového vozidla Nissan Navara plniť žalovaný. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti prípadu, žalobca uviedol, že v čase vzniku škodovej udalosti sa na ceste v smere na Zlatú Idku nachádzali iba vozidlo žalobcu a vozidlo Nissan Navara, ktoré je zo zákona povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalobca poukázal na ust. § 427 a nasl. OZ v spojení so zák.č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v zmysle ktorého mal žalovaný sumu 494,80 eur, ktorá zodpovedala výške škody na motorovom vozidle žalobcu, uhradiť žalovaný. Na podporu svojej právnej argumentácie predložil žalobca nález Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS 276/2014 zo dňa 9.6.2015, v odôvodnení ktorého sú uvedené rozhodnutia všeobecných súdov, ako aj stanovisko orgánu dohľadu nad žalovaným, z ktorého vyplýva, že žalovaný postupuje v rozpore s konštantnou judikatúrou súdov v obdobných prípadoch poškodenia čelného skla odmršteným kameňom spod kolesa jazdiaceho motorového vozidla. Čo sa týka uplatnenia nároku na nemajetkovú ujmu, tento nárok žalobca odôvodňuje nadmerne zaťažujúcou a zbyrokratizovanou korešpondenciou so žalovaným, ktorej forma a frekvencia pravidelne odrádza spotrebiteľov pri tak nízkych poistných sumách od uplatňovania svojich poistných nárokov súdnou cestou. Žalovaný pravidelne odmieta plniť poškodenia čelných skiel vozidiel v dôsledku prevádzky motorových vozidiel u žalovaného poistených spôsobených odmrštením kameňov spod kolies s následkom poškodenia čelných aj iných skiel okoloidúcich motorových vozidiel a využíva na to štandardizované formulárové odpovede.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l.91) uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania. Uviedol, že náhrada škody poisťiteľom za poisteného formou poistného plnenia z poistenia zodpovednosti je viazaná na splnenie niekoľkých predpokladov, medzi ktoré patria existencia zodpovednosti poisteného za škodu spôsobenú poškodenému. Pokiaľ nie je preukázané, že predmetná škoda bola skutočne spôsobená prevádzkou motorového vozidla EČV: G.- XXXXX nie je možné v prípade takého nepreukázaného nároku poskytnúť náhradu škody z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Poškodený je povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky konkrétneho motorového vozidla a vznikom škody ako následkom. Dôkazné bremeno zaťažuje poškodeného nielen vo vzťahu k základu uplatneného nároku na plnenie, ale taktiež vo vzťahu k výške uplatneného nároku na plnenie. Pre poškodeného poisteného a poisťovateľa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je teda nevyhnutným a zásadným preukázanie či sú naplnené predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou konkrétneho motorového vozidla. Je potrebné zdôrazniť, že predpoklady zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla musia byť naplnené kumulatívne. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.3.2007 sp.zn. 3Cdo 32/2007, v zmysle ktorého, atribútom príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Ďalej poukázal na závery, ku ktorým dospel Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 28.10.2010 sp.zn. 3Cdo 130/2010: „o vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku“. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Žalovaný má za to, že v zásade nemožno vodiča poškodeného motorového vozidla považovať za tzv. tretiu osobu, ktorá nemá právny záujem na poskytnutí plnenia, teda za nezaujatého svedka škodovej udalosti, pretože svojimi tvrdeniami sleduje primárne, najmä odškodnenie svojej vlastnej škody, a teda svoj vlastný výsostne subjektívny záujem. Ďalej poukázal na ust. § 5 ods.1 písm. h/ Zákona o povinnom zmluvnom poistení, v zmysle ktorého, ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Žalovaný poukázal na to, že v zmysle zák. o PZP sa má preukázať zodpovednosť konkrétneho nie fiktívneho prevádzateľa motorového vozidla, z ktorého poisťky sa má škoda uhradiť. Čo sa týka nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil žalobca, žalovaný poukázal na ust. §§ 11, 13 ods.1,2 OZ, v zmysle ktorého, zo strany žalovaného nedošlo k žiadnemu zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti a z toho dôvodu je aj ním uplatňovaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy absolútne neopodstatnený a nedôvodný. Žalovaný taktiež namietal žalobcom uplatňované úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 494,80 eur od 20.6.2020 do zaplatenia. Žalovaný uviedol, že potom, čo mu bol zo strany

žalobcu oznámený vznik škody zo dňa 1.3.2020 (oznámenie 2.3.2020) začal s jej šetrením a listom zo dňa 23.3.2020 oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie škodovej udalosti a nakoľko žalobca nepreukázal vznik škody, žalovaný mu neposkytol plnenie. Z toho dôvodu žalovaný si splnil všetky povinnosti tak ako mu vyplývajú z ust. § 11 ods.6 a nasl. zák. o PZP, a teda nemohol sa dostať do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Zároveň poukázal na viacero rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave (sp.zn. 8Co 151/2016, sp.zn. 6Co 83/2014, sp.zn 3Cob 70/2017, ako aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co 321/2015 a sp.zn. 8Co 321/2015.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení (č.l.109) uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanej žalobe, zároveň uviedol, že podľa popisu vodiča osobného automobilu Nissan Navara a svedka nehody B. I., škoda žalobcovi vznikla tak, že pri predbiehaní po ceste odskočil od jeho vozidla z asi pravej strany kameň, ktorý dopadol na čelné sklo Škoda Octavia. V čase poškodenia čelného skla vozidla žalobcu sa nachádzali na ceste z obce Rudník v smere na obec Zlatá Idka iba vozidlo žalobcu a vozidlo riadené B. I., a preto je vylúčená zodpovednosť vzniku za škodu na čelnom skle vozidla žalobcu iným motorovým vozidlom. Čo sa týka uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia (v žalobe nepresne označené ako nemajetková ujma v peniazoch, čo je v podstate iba terminologická a nie obsahová nepresnosť) neodvodzuje žalobca z ust. § 11 OZ o ochrane osobnosti, ale z ust. § 3 ods.4 zák.č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalovaný je podnikateľom, neživotnou poisťovňou, ktorá podniká v oblasti hromadnej distribúcie služieb, a to predaja povinného zmluvného poistenia a havarijného poistenia vlastníkom áut. Žalobca je fyzická osoba – nepodnikateľ. Podľa prílohy k zák.č.250/2007 Z.z. je tzv. agresívnou obchodnou praktickou aj (bod 4) " žiadanie od spotrebiteľa, ktorý si chce uplatniť nárok z poistnej zmluvy, aby predložil dokumenty, ktoré nie je možné rozumne považovať za relevantné pri určení platnosti nároku alebo systematicky neodpovedať na naliehavú korešpondenciu s cieľom odradiť spotrebiteľa od výkonu jeho zmluvných práv". Poukázal opäť na nález Ústavného súdu sp.zn. III ÚS 276/2014 zo dňa 9.6.2015, v zmysle ktorého je odmrštenie kameňa od automobilu s následkom poškodenia čelného skla iného automobilu škodovou poistnou udalosťou, ktorú je neživotná poisťovňa povinná uhradiť ako poistné plnenie. Žalovaný teda voči poškodeným (v obdobnom postavení, v akom je žalobca a za obdobných skutkových okolností), ktorým bola spôsobená škoda poistená u žalovaného postupuje vedome, úmyselne a systematicky tak, aby nemusel poistnú udalosť likvidovať a plniť. Pre žalobcu to znamená zbytočnú a obťažujúcu písomnú komunikáciu s poisťovňou cesty z obce Rudník do Košíc a späť za účelom porád s advokátom, po prípade na pojednávania na súd, teda čas, ktorý by žalobca tomuto prípadu venovať nemusel, ak by žalovaná poisťovňa postupovala zákonným spôsobom. Navyiac, žalovaná poisťovňa zjavne používa voči poškodeným uplatňujúcim si náhradu škody z poistného plnenia diskriminačne a nerovnakým spôsobom, keď v prípade vedenom na Okresnom súde Košice-okolie sp.zn. 14C/150/2018 plnila poistné plnenie síce až po podaní žaloby, ale dobrovoľne, kým v obdobných okolnostiach tohto prípadu plniť škodovú udalosť odmieta. To je ďalším dôvodom (diskriminačný a nerovný prístup poisťovne za obdobných skutkových okolností) prečo si žalobca uplatnil aj primerané finančné zadosťučinenie v peniazoch.

5. Súd vo veci pojednával dňa 4.10.2023 v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a uviedol, že súhlasí, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

6. Vypočutý žalobca uviedol, že dňa 1.3.2020 viedol motorové vozidlo Škoda Scout z obce Rudník smerom na Zlatú Idku a bol obehnutý motorovým vozidlom Navara, ktoré po ukončení predbiehania zo zadnej pneumatiky uvoľnilo kameň, ktorý mu rozbil čelné sklo. Daného vodiča zastavil bliknutím svetlami, pričom vodič zastal a žalobca mu ukázal, čo sa stalo. Vykonali obhliadku motorového vozidla žalobcu a keďže na vozovke bolo množstvo posypového materiálu v tom čase, takže bodka na čelnom skle rozbitia bola viditeľne čerstvá. Vodič motorového vozidla Nissan Navara nepochyboval o tom, že spôsobil danú škodu. Ďalší postup obaja vodiči zákonným spôsobom oznamovali. Na mieste žalobca vyhotovil fotografiu poškodeného miesta čelného skla a pokračoval vo svojej ceste. Spolu s ním vo vozidle bola ako spolujazdkyňa B. G.. Vodič motorového vozidla Nissan H. B. I. bol vo vozidle sám. Následne žalobca elektronickým formulárom oznámil poisťovní škodovú udalosť. Ďalej uviedol, že hneď na mieste si overoval u vodiča, či má platné zákonné poistenie a ten mu aj predložil kartu a zároveň mu oznámil, že má poistenie v Kooperative a na základe toho, žalobca oznámil túto skutočnosť žalovanému. Zároveň uviedol, že aj on mal uzavreté zákonné poistenie u žalovaného. Ďalej uviedol, že vodiča vozidla

Nissan Navara p. I. pozná ako občana z obce Rudník, z ktorej pochádza aj on a taktiež je aj poslancom obecného zastupiteľstva a stretávajú sa na profesionálnej úrovni. Nie je s ním v príbuzenskom pomere ani v priateľskom pomere. Žalovaný cca po 3 týždňoch zabezpečil ohliadku jeho motorového vozidla a žalobca bol nasmerovaný dať si opraviť čelné sklo. Toto si nechal vymeniť v autorizovanom servise Škoda, a to v servise Morris. Faktúru za opravu zasiela servis priamo poisťovni. Keď ju poisťovňa Kooperativa obdržala, následne zaslala žalobcovi oznámenie, že nebude plniť. V odôvodnení poisťovne, z akého dôvodu neplní, bola použitá odborná terminológia, ktorej žalobca neporozumel. Následne sa obrátil na právneho zástupcu a podal mu kompletne vysvetlenie k udalosti. Jeho právny zástupca najprv vyzval poisťovňu na plnenie, pričom poisťovňa Kooperativa túto skutočnosť odmietla, preto bola podaná žaloba na súd. Ďalej žalobca poukázal na to, že išlo o štandardnú škodovú udalosť, pod ktorú rozbitie čelného skla patrí. Pri tejto škodovej udalosti mu vznikla škoda na majetku, ktorú si chce zákonným spôsobom vymôcť. Dôvodom finančného zadosťučinenia je to, že uhradil opravu čelného skla v plnej výške, čo očakáva od poisťovne vinníka ako úhradu preňho. Podľa neho je to škoda majetkovej ujmy, v čom zahrnul komunikáciu s právnikom, stratu času vybavovaním škody, návštevu poisťovne, návštevu likvidátora, 2 krát návštevu servisu a zabezpečenie náhradného vozidla počas doby opravy, čo všetko spracoval s právnym zástupcom.

7. Právny zástupca žalobcu poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu aj Ústavného súdu, že niektoré poisťovne stále odmietajú plniť z nejakých dôvodov vzniknutú škodu, pričom nárok žalobcu v časti náhrady škody je v celom rozsahu preukázaný, dôvodný. Zo strany žalovaného nebol produkován žiadny dôkaz svedčiaci o opaku, teda že by k škodovej udalosti v akomkoľvek jej znaku, či už výšky škody, príčinnej súvislosti v priebehu deja nedošlo, tak ako to uvádza žalobca. Pokiaľ ide o priznanie náhrady vo výške 100,00 eur, poukázal na to, že právne zdôvodnenie tohto nároku žalobca ako priemerný spotrebiteľ má problém právne zdôvodniť, čo je úplne normálne a v tomto prípade ide o právne zdôvodnenie nároku, ktorý vyplýva zo Zákona o ochrane spotrebiteľa. Ide v podstate o porušenie práva spotrebiteľa žalobcu zo strany žalovaného tým, že odmietal plniť žalobcovi bez riadneho odôvodnenia, odmietnutia poistného plnenia a bez toho, aby riadne vykonával zisťovanie okolností vzniku škody. Konkrétne, spoločnosť Kooperativa dostala už aj sankciu od Národnej banky Slovenska v roku 2018 za porušenie povinnosti v oblasti finančných spotrebiteľov, vrátane zákazu používania nekalej obchodnej praxe, a to tým, že žalovaný odmietal bez riadneho odôvodnenia odmietnutia poistného plnenia, ako aj bez riadneho vysvetlenia, z akých dôvodov považuje účastník konania nárok spotrebiteľa za nedostatočne preukázaný a bez uvedenia relevantných skutočností vychádzajúcich z konkrétnych výsledkov vyšetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť, ktoré by podporili dôvodnosť a legitímnosť odmietnutia poistného plnenia. Národná banka sankcionovala v roku 2018 žalovaného presne za takéto postupy, aké uplatnil voči žalobcovi aj v tomto konaní. Týmto jednoznačne dochádza k porušovaniu Zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy žalovaný používal nekalé obchodné praktiky voči žalobcovi, a to tým, že pri likvidácii poistných udalostí nedostatočne odôvodňuje zamietnutie poistného plnenia, používa všeobecné frázy o nedostatočnom preukázaní nárokov, robí tak hromadne a často, tým odrádza spotrebiteľa od uplatňovania si svojich práv. Žalobca v tomto prípade a podľa ustálenej judikatúry nemusí preukazovať, že mu vznikla priama nejaká škoda, pretože táto sankcia alebo nemajetková ujma má odrádzať žalovaného ako dodávateľa služby od používania takýchto nekalých praktík. Sumu 100,00 eur požaduje žalobca od žalovaného ako spotrebiteľ ako primerané finančné zadosťučinenie za to, že voči nemu použil nekalé obchodné praktiky a tie nekalé obchodné praktiky to je práve postup žalovaného v tomto konaní. Poukázal na rozhodnutia rôznych súdov, kde sudy skonštatovali, že za použitia eurokonformného výkladu je vzťah medzi poisťovňou a poškodeným spotrebiteľským vzťahom a jednoznačne je preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ si uplatnil svoje práva ako spotrebiteľ, keď sa domáhal zaplata náhrady škody. Toto si uplatnil, pričom žalovaný riadne si neplnil svoje povinnosti, a to bez riadneho odôvodnenia odmietol žalobcovi plniť, pričom žalobca, ktorý nemá ako viac preukázať svoje nároky tým, že vypíše presne všetky tlačivá, poskytne auto k ohliadke, nahlási poistnú udalosť, nemá viac ako preukázať svoje nároky, bol nútený postupom žalovaného obrátiť sa na súd, pričom takáto praktika priamo zo Zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za nekalú obchodnú praktiku. Agresívnou obchodnou praktikou je žiadanie od spotrebiteľa, ktorý si chce uplatniť nárok z poistnej zmluvy, aby predložil dokumenty, ktoré nie je možné rozumne považovať za relevantné pri určení platnosti nároku alebo systematicky neodpovedá na naliehavú korešpondenciu s cieľom odradiť spotrebiteľa od výkonu jeho zmluvných práv. Žalovaný v tomto prípade odmietol plniť bez riadneho zdôvodnenia, aj keď všetky okolnosti logicky a rozumne nárok žalobcu preukazovali. Žalovaný to odmietol, a preto žalobca bol nútený si nárok uplatniť na súde a toto je agresívna praktika

zo strany žalovaného, lebo sa ho snažil odradiť od toho, aby si uplatnil svoje práva a takýmto postupom Zákon o ochrane spotrebiteľa umožňuje, aby súd priznal primerané zadosťučinenie voči žalovanému za používanie nekalej praktiky. Vzhľadom na skutočnosť o aký nárok zo strany žalobcu ide a na odôvodnenie žalovaného, ktorý len všeobecne uviedol, že žalobca nepreukázal svoj nárok, toto nie je riadna obrana dodávateľa služby spotrebiteľovi. Neuviedol konkrétne, v čom alebo aká konkrétna skutočnosť svedčí, že sa to nestalo. Len odmietol plniť a toto sú z jeho strany nekalej praktiky používané vo veľkom, aby odradili spotrebiteľov.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dokladmi, ktoré predložil žalobca, a to uplatnením nároku na náhradu škody zo dňa 4.3.2020, dotazníkom vyplneným žalobcom, dotazníkom vyplneným vinníkom poškodenia, faktúrou č.21159806, oznámením žalovaného o riešení škodovej udalosti, vyrozumením k oznámeniu škodovej udalosti, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 1.3.2020 viedol žalobca motorové vozidlo na ceste v smere na Zlatú Idku, pričom došlo k vymršteniu kameňa z osobného motorového vozidla idúceho pred ním, ktorý mu poškodil čelné sklo. Žalobcovi tak bola prevádzkou tohto motorového vozidla spôsobená škoda. Predmetné vozidlo bolo v danom čase poistené na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. V dôsledku prevádzkovej činnosti poisteného vozidla žalobcovi vznikla škoda vo výške 494,80 eur spočívajúca v nákladoch na výmenu čelného skla. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, ktorý túto škodovú udalosť zaevidoval a žalobca aj poistený vyplnili nezávislé od seba dotazník pre žalovaného k predmetnej škodovej udalosti, pričom obaja situáciu opísali totožne. Žalovaný oznámil žalobcovi, že uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody, keďže žalobca údajne nepreukázal, že došlo k vzniku škody prevádzkou motorového vozidla.

10. Podľa ust. § 427 ods.1 a 2 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

11. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

12. Podľa ust. § 788 ods.1 OZ, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

13. Podľa ust. § 797 ods.1,2,3 OZ, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

14. Podľa ust. § 799 ods.2 OZ, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej

následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

15. Podľa ust. § 4 ods.2 písm. b/, c/ zák. č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej „zákon“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí a účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

16. Podľa § 4 ods.4 zákona, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 15 ods.1 zákona, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 a 431 je osobitným druhom občiansko-právnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri dodržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ ani vodič nemôžu vplyvať (napr. materiálové vady, únava materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu a pod.). Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa.

19. Objektívna zodpovednosť za škody spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku je pomerne prísna, pretože takmer vylučuje možnosť liberácie prevádzateľa. Liberácia prevádzateľa (jeho oslobodenia spod objektívnej zodpovednosti) prichádza do úvahy len v prípade, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke.

20. Škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa ust. § 428 veta prvá OZ nemožno zbaviť. Za nedôvodnú považuje súd námietku žalovaného týkajúcu sa nepreukázania príčiny škody ako následku spôsobeného poistencovi žalovaného. Z obsahu spisu vyplýva, že od kolesa osobného motorového vozidla poisteného u žalovaného odskočil kameň, ktorý narazil do čelného skla motorového vozidla žalobcu. Uvedené vyplýva z dôkazov – dotazník poškodeného k škodovej udalosti, dotazník poisteného k škodovej udalosti a z výpovede žalobcu a svedka B. I.. Súd považuje argumentáciu žalovaného za nedôvodnú, účelovú v snahe vyhnúť sa plneniu žalobcovi, jemu prináležiaceho nároku. K vzniku škodovej udalosti došlo okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla a tejto zodpovednosti sa nemožno v dôsledku ust. § 428 OZ zbaviť. Nebolo možné sa stotožniť so žalovaným, že v danej veci žalobca dostatočne nepreukázal vznik škodovej udalosti na jeho motorovom vozidle, keďže on sám vodiča motorového vozidla poisteného u žalovaného upozornil na vznik škodovej udalosti. Poistený aj žalobca vyplnili dotazníky pre poisťovňu, nezávislé od seba a odpovedali rovnako, čo taktiež podporuje pravdivosť týchto tvrdení. Z dotazníkov jednoznačne vyplýva, že nebyť prevádzky motorového

vozidla poisteného u žalovaného, nedošlo by k odhodneniu kameňa do motorového vozidla vedeného žalobcom.

21. Súd poukazuje na stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.6.2014 Cpj 5/2014 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č.10/2014) „aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke.“

22. Z už uvedených dôvodov, keď žalovaný žalobcovi žalovanú sumu neuhradil dobrovoľne, zaviazal ho na túto povinnosť súd, keď škoda na čelnom skle motorového vozidla žalobcu bola spôsobená kameňom iného motorového vozidla pred ním idúceho, teda okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Súd zároveň priznal žalobcovi v súlade s § 517 ods.2 OZ aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 494,80 eur počnúc 20.6.2020 (t.j. nasledujúci deň po dni splatnosti priloženej faktúry) do zaplatenia.

23. V prejednávanej veci je predmetom konania aj nárok žalobcu vyplývajúci z ust. § 3 ods.5 zák.č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom.

24. Podľa čl.II písm. a/ smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS (ďalej len „smernica 2005/29/ES“), ktorá bola do právneho poriadku SR transponovaná prostredníctvom zákona č.250/2007 Z.z., je spotrebiteľom akákoľvek fyzická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti. V odôvodnení 13 smernice 2005/29/ES sa uvádza: „s cieľom dosiahnuť ciele spoločenstva prostredníctvom odstránenia prekážok vnútorného trhu je nevyhnutné nahradiť existujúce rozdielne všeobecné ustanovenia a právne zásady členských štátov. Tento jednotný spoločný všeobecný zákaz ustanovený touto smernicou sa preto týka nekalých obchodných praktík, ktoré narušujú ekonomické správanie spotrebiteľov. S cieľom podporiť dôveru spotrebiteľov by sa mal všeobecný zákaz uplatňovať rovnako aj na nekalé obchodné praktiky, ktoré vznikajú mimo akýchkoľvek zmluvných vzťahov medzi obchodníkom a spotrebiteľom alebo ktoré nasledujú po uzavretí zmluvy a počas jej plnenia“. Z definície spotrebiteľa uvedenej v čl.II písm. a/ smernice 2005/29 ES v spojení s odôvodnením č.13 smernice 2005/29/ES vyplýva zrejmy úmysel aplikovať túto smernicu aj na prípady obchodných praktík, ktoré sa uskutočňujú mimo zmluvného vzťahu medzi obchodníkom a spotrebiteľom.

25. V zmysle ustálenej judikatúry súdneho dvora Európskej únie, pri uplatňovaní vnútroštátneho práva a najmä ust. vnútroštátneho zákona špeciálne vydaného s cieľom vykonať ustanovenia smernice, musí príslušný orgán, ak je to možné, vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice (bližšie byť napr. rozhodnutia C 14/83, V Colson and Kamann vs. Land nordrhei-Westfalen, bod 26, C-106/89, Marleasng SA vs. La Comercial Internacional de Alimentacion SA, bod 8, C-397/01, A. F., C-398/01 Wilhelm roith, C -399/01 J. K., C-400/01 Michael Winter, C-401/01 Klaus nest vogel, C-5402/01 Roswitha Zeller a C-403/01 Matthias Dóvele proti Dutsches Rotes Kreuz, Kreis berband, Waldshut eV, bod 113).

26. V prípade aplikácie ust. § 2 písm. a/ zák.č.250/2007 Z.z. je teda potrebné použiť eurokonformný výklad pojmu spotrebiteľ, aby sa tak zabezpečil súlad § 2 písm. a/ zák.č.250/2007 Z.z. so smernicou 2005/29/ES. Fikcia ust. § 2 písm. a/ zák.č.250/2007 Z.z. má za cieľ zdôrazniť predovšetkým definičný znak konania osoby mimo rámca podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, prostredníctvom ktorého sa majú odlišiť osoby spotrebiteľov od podnikateľských subjektov. Odlišný výklad, podľa ktorého by spotrebiteľom bola len jedna zo zmluvných strán spotrebiteľskej zmluvy by viedol k zužujúcemu

chápaniu pojmu spotrebiteľ, čo by znamenalo nemožnosť aplikácie zák.č.250/2007 Z.z. na niektoré prípady nekalých obchodných praktík. Táto skutočnosť by bola v rozpore s verejným záujmom poskytnúť ochranu fakticky slabším stranám zmluvného vzťahu a presadzovaním spravodlivosti do spoločenských vzťahov.

27. Podľa ust. § 2 písm. p/ zák.č.250/2007 Z.z.: „na účely tohto zákona sa rozumie obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi“. Vzhľadom na definíciu obchodnej praktiky podľa § 2 písm. p/ zák.č.250/2007 Z.z., ako aj s ohľadom na vymedzenie nekalých obchodných praktík podľa § 7-9 zák.č.250/2007 Z.z. je preto potrebné chrániť aj tie osoby, ktoré s predávajúcim neuzatvárajú spotrebiteľskú zmluvu, ak je na nich zameraná obchodná praktika predávajúceho súvisiaca s produktom (ako výrobkom, tak aj službou) predávajúceho.

28. Poškodený, fyzická osoba, ktorý pri uplatňovaní priameho nároku na náhradu škody voči poisťovateľovi, koná mimo rámca svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, je v slabšom postavení voči poisťovateľovi. Poškodený nemá uzatvorený zmluvný vzťah s poisťovateľom, avšak v zmysle ust. § 15 ods. 1 zák.č.381/2001 Z.z. má priamy zákonný nárok voči poisťovateľovi na náhradu škody, ktorý poškodenému vzniká na základe poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi poisťovateľom a poisťníkom. Obchodné praktiky, ktoré uplatňuje poisťovateľ pri likvidácii poisťnej udalosti a plnení poisťnej zmluvy sú zamerané v prvom rade na poškodeného a v prípade nekalosti týchto obchodných praktík dochádza k narúšaniu ekonomického správania práve poškodeného. Poškodený, ktorý je fyzickou osobou a pri uplatňovaní priameho nároku na náhradu voči poisťovateľovi nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, splňuje atribúty postavenia spotrebiteľa, voči ktorému smerujú obchodné praktiky poisťovateľa.

29. Neexistuje žiadny rozumný dôvod pre argumentáciu, podľa ktorej by pri uplatňovaní nároku na poisťné plnenie voči poisťovni mali byť chránení pred nekalými obchodníkmi praktikami poisťovne poistení, ktorí sú fyzickými osobami konajúcimi na účely spadajúce mimo rámca ich obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, zatiaľ čo poškodeným, ktorí sú taktiež fyzickými osobami konajúcimi na účely spadajúce mimo rámca ich obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, by táto ochrana mala byť odopretá iba z dôvodu, že nie sú zmluvnou stranou poisťnej zmluvy, a to tým viac, že nekalé obchodné praktiky poisťovne sú v tomto prípade smerované predovšetkým voči poškodeným a ovplyvňujú ich ekonomické správanie vo vzťahu k ďalšiemu postupu pri uplatňovaní nároku na náhradu škody. Postavenie poškodeného uplatňujúceho si nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia je obdobné ako postavenie poisteného či inej tretej osoby, v prospech ktorej uzatvoril poisťník poisťnú zmluvu, príp. tiež s postavením oprávnenej osoby zo zmluvy o životnom poistení.

30. V prospech potreby použitia eurokonformného výkladu svedčí aj skutočnosť, že podľa predbežného programu Európskeho hospodárskeho spoločenstva o ochrane spotrebiteľa a informačnej politike No 75C 92/02 z roku 1975 je smernica Rady 72/166/EHS zo dňa 24.4.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti je zaradená do zoznamu smerníc prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa. Podľa čl.169 ods.1 konsolidovaného v zneniach Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodne čl.153 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva): „Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.“ Tento článok zakotvuje jeden z cieľov únie, ktorým je podpora záujmov spotrebiteľov a zabezpečenie vysokej úrovne ich ochrany. Na túto požiadavku vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa sa vo svojom odôvodnení odvoláva aj tretia smernica Rady 90/232 EHS zo 14.5.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorá nastavuje ďalšie pravidlá pre zlepšenie ochrany poistených a poškodených dopravnými nehodami.

Zakotvenie priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi odôvodňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES z 16.5.2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č.73/239 EHS a 88/357/EHS (ďalej len smernica 2000/26/ES), ako aj hospodársky a sociálny výbor vo svojom stanovisku k návrhu tejto smernice potrebou odstránenia problémov poškodenej osoby uplatňujúcej si v inej krajine nárok na náhradu škody (napr. cudzí právny systém, cudzí jazyk či iné postupy). Pre úplnosť je treba dodať, že aj rezolúcia Európskeho parlamentu z 26.10.1995 o poskytovaní poistného plnenia vyplývajúceho z dopravných nehôd, ktoré sa stali mimo krajiny pôvodu, osoby uplatňujúcej si nárok, na ktorú poukazuje 7. odôvodnenie Smernice 2000/26/ES sa odvoláva na zelenú knihu komisie o prístupe spotrebiteľov k právnej ochrane a urovnávaní spotrebiteľských sporov na jednotnom trhu z roku 1993.

31. Podľa § 3 ods.5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

32. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Uvedené neznamena svojvôľu pri rozhodovaní súdu o výške priznaného finančného zadosťučinenia, ale pri tomto súd zohľadňuje viaceré kritéria (intenzitu a časové obdobie trvania závadného konania dodávateľa, satisfakčnú a sankčnú funkciu zadosťučinenia a pod.).

33. Keďže súd dospel k uzáveru, že v danom prípade pri použití eurokonformného výkladu môžeme vzťah medzi poisťovňou a poškodeným považovať za spotrebiteľský vzťah a žalovaný svojím konaním naplnil predpoklady nekalej obchodnej praktiky podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, tak žalobcovi vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie spojené s uplatnením svojho práva na súde. V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že žalobca si úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ, keď sa domáhal zaplata sumy 494,80 eur s prísl. a súd rozhodol v prospech žalobcu. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére pokladaná vyššie citovaným ust. § 3 ods.5, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť mu ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. K škode došlo pred vyše 3 rokmi a doteraz sa žalovaný bránil úhrade napriek tomu, že žalobca si svoje povinnosti splnil, a to čo od neho žalovaný požadoval na preukázanie svojho nároku, už nebol schopný splniť a musel sa obrátiť na súd. Takúto praktiku priamo Zákon o ochrane spotrebiteľa považuje za nekalú obchodnú praktiku, keď v prílohe uvádza, že agresívnou obchodnou praktikou je žiadanie od spotrebiteľa, ktorý si chce uplatniť nárok z poistnej zmluvy, aby predložil dokumenty, ktoré nie je možné rozumne považovať za relevantné pri určení platnosti nároku alebo systematicky neodpovedať na naliehavú korešpondenciu s cieľom odradiť spotrebiteľa od výkonu jeho zmluvných práv. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odrádzalo od nekalých obchodných praktík a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. Na druhej strane nemá to byť prostriedok neprimeraného obohatenia pre spotrebiteľa. Súd preto priznal finančné zadosťučinenie vo výške 100,00 eur, ktoré považuje v danom prípade za primerané vzhľadom na všetky okolnosti a činnosť, ktorú musel žalobca vyvinúť, aby sa svojho práva domohol. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a zároveň aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal.

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. V zmysle § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods.1, ods.2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V prejednávanvej veci výška plnenia závisela od úvahy súdu. Úspech sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku. Žalobca bol plne procesne úspešný, mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a výška plnenia závisela výlučne od úvahy súdu, preto má právo na plnú náhradu trov konania iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej). Podľa rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove konania, v ktorých rozhodnutie o výške plnenia závisí od úvahy súdu, predstavujú výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok z prvého konania. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia (nie základu uplatneného nároku). Pre priznanie plnej náhrady trov konania v tomto prípade nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu sporovej strany (v nepatrnjej časti alebo prevažnej časti). Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, z pravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií, jeho samotné určenie (vyčíslenie) vyplýva z konkrétnych okolností danej veci. Pre priznanie plnej náhrady trov konania nie je podstatný rozsah úspechu, a to ani to, akú sumu v pomere k súdom priznanej sume strana uplatňovala. Predpokladom pre aplikáciu tohto ustanovenia je výlučne skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co 49/2018, 24Co 49/2017, 18Co 92/2018).

38. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.